

Forfatter: Mynster, Jakob Peter

Titel: BREV TIL: Mynster, Ole Hieronymus FRA: Mynster, Jakob Peter (1811-10-03)

Citation: Mynster, Jakob Peter: "BREV TIL: Mynster, Ole Hieronymus FRA: Mynster, Jakob Peter (1811-10-03)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 44. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L0019917070000028.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Mynster, Jakob Peter, *Breve fra J.P. Mynster*,

Spiellerup, 3die Octob. 1811.

Det er et meget vanskeligere og langsommere Arbeide at skrive Commentarer, end Nogen skulde troe, hvilket jeg nu forsøger med Brevet til Galaterne, hvormed jeg ikke bliver færdig før i Morgen, skjøndt jeg længe har arbeidet derpaa 4 til 5 Timer de fleeste Dage, og det dog kun bliver faa Ark stort*). Det er overordentlig svært at fange fleertydige Udtryk i den til Stedet retteste Meening, da at udsige det med Nøiagtighed, at fremsætte og afviise Andres Sludder med faa Ord, og stundom at maatte sætte det Soleklare i ydermeere Lys for dem, som endnu ikke kunne see det. Med alt det er dog dette paulinske Arbeide en meget vakker Syssel, som jeg ogsaa skal fare fort med, skjøndt det vil vare adskillige Aar, saa meget meere som jeg ofte maae komme til at afbryde det. Om det end ikke hører til de meest begeistrende, saa har det dog mangeslags Interesse; i Oversættelsen har man Leilighed til at bruge al den Sprog-Riigdom og Kraft, man eier, i Indledningernes. 45componerer man selv, i Anmærkningerne behøves al den Skarpsindighed, man kan skaffe tilveie, og det Heele bestyrker og udviider christelig Forstand og Troe.

Dermed især gaaer ogsaa min Tiid ret godt, og jeg lader mig bære fra Dag til Dag, vel uden stor Jubel, men ogsaa uden Misfornøielse, og med en ret god Bevidsthed om god og nyttig Bestræbelse, som, hvis den end ikke skulde føre til noget udmærket Resultat, dog vil bringe Sagen nogle Skridt videre. Jeg skikker mig saaledes i min precaire Tilstand, som vel gjør mig nogen Uleilighed, da jeg ikke veed, om jeg skal arrangere mig paa Langt eller Kort, men som jeg dog ret taalmodig seer at bringe mig een efter een af de Plager, Embeds-Aaret bringer med sig, og som jeg havde haabet ikke meere at opleve her. —

„Philip Hackert“ *) har jeg læst med Fornøielse. Ret artige og levende Anekdoter, ret vakkre Betragtninger, ret duelige stille og lykkelige Mennesker. Bogens og Hackerts mærkeligste Punct er ellers den brillante Historie, da Catharina lod brænde en Fregat i Livorno for at viise Maleren, hvorledes det seer ud, naar et Skib brænder — ypperlig fortalt.

Jeg læser ogsaa Musæus's „Physiognomische Reisen“ — moersom nok, vittig, forstandig, godmodig; men handler meest om nu glemte Ting, og har selv i sin Tiid været for lang : om for ubetydeligt Indhold, og for vidtløftig : med for mange Ord.

Lad mig høre fra Dig. Hvorledes gaaer det Eder? hvorledes gaaer det hos Bangs? hvorledes gaaer det Napoleon og Hamburg?

T. t.

J. P. M.